

Tilfælde kunne ikke let tænkes her til Lands; det forholder sig ikke her paa samme Maade som i hint andet Land. Naar vi tale om de forskjellige Principer, der skulde gjøre sig gjældende ved Gjennemførelsen af denne Lov, saa kom den ærede Taler til at nævne de 3 forskjellige Principer, der have været gjorte gjældende i den Kommission, der har været nedsat; og jeg skal ikke negte, at jeg fuldt sympathiserer, ligesom han, med det Princip som det ene Mindretal, som bestod af Dr. Bungen, Stiftsphysikus Trautner og Direktør Schou, holdt sig til: at bringe Hjælp i Ulykkestilfælde til alle Arbeidere, enten de saa arbejde for sig selv eller for Andre, men Forudsætningen er, at de vare i en anerkjendt Sygekasse og derved havde viist, at de ville gjøre, hvad der kunde gøres, for at hjælpe sig selv. Det andet Mindretal sluttede sig tilbøielig til den samme Retning og vilde gaa omtrent den samme Vej, men kun give Hjælp til dem, som arbejde for Andre — forudsat ligeledes, at de vare i en Sygekasse; og endelig kom det tredje Mindretal til det Resultat, at det ikke brød sig om Forbindelsen med Sygekasserne, men vilde give Hjælp til Alle, som arbejdede i en farlig Næringsvei. Det forekommer mig for det Første, at naar Spørgsmaalet er, om man skal give Hjælp til alle Arbeidere, der komme i Ulykkestilfælde, eller kun til Saadanne, som arbejde for Andre, saa er det, naar man ikke blot er rent theoretiserende, saa naturligt for Ens Følelse, at man siger: vi vilde hjælpe Alle dem, som komme i disse her omtalte Tilfælde, saa at de ikke skulle falde det Offentlige til Byrde — forudsat, at de have gjort Alt, hvad de kunde, for at hjælpe sig selv. Det forekommer mig dernæst, at der er noget mindre Rigtigt eller Naturligt i, at naar en Husmand arbejder for en Anden, for en Gaardmand eller for en større Landeiendomsbesidder, og saa kommer til Ulykke, saa skal han have Hjælp; men naar han arbejder for sig selv og saa kommer til Ulykke, saa falder han Fattigvæsenet til Byrde. Det, som jeg ønsker, og som vilde simplificere Sagen i allerhøieste Grad, er, at naar han er Medlem af en Sygekasse, og han har hjulpet sig selv ved at give Bidrag til den, saa skulde han, naar han kommer i et saadant Ulykkestilfælde, og Sygdommen trækker saa længe ud, at Sygekassen ikke er i Stand til at hjælpe ham, have en Hjælp uden Hensyn til, om det var for en Anden, han havde arbejdet, eller det var for sig selv. Jeg vil nævne et andet Tilfælde. Naar f. Ex. en Sømand kommer til Skade ombord paa et Skib, skal han efter Lovforslaget have Hjælp, fordi han arbejder for en Anden.

Naar derimod en Fisker driver Fiskeri for egen Regning og kommer til Ulykke, saa skal han ingen Hjælp have. Som sagt, det synes mig ikke i og for sig tiltalende, og det glæder mig i høi Grad, at ikke blot Mindretallet i Kommissionen har havt den Tanke, men ogsaa nu at høre, at et æret Medlem her i Thinget har sluttet sig ganske til den samme Ide. Det, som jeg altsaa ønsker, er, at der skulde ydes Hjælp til alle Ubemidlede, som arbejde og trænge til det — og for alt Arbejde, uden Hensyn til, om det er farligt eller ikke farligt. Det synes mig nemlig høist vanskeligt at træffe disse Adskilligheder mellem det farlige og ikke farlige Arbejde, og at lægge Afkenten derpaa og komme ind i alle disse Delinger og Underdelinger o. s. v. — det vil ikke være ganske let at gennemføre i det praktiske Liv. Det synes i og for sig heller ikke korrekt at komme til det. Jeg vil altsaa holde paa det, at de skulle være Medlemmer af en Sygekasse — og i saa Henseende, og i mange andre Henseender kan jeg ikke nægte, at jeg kan give Regjeringens Lovforslag den Anerkjendelse, at jeg synes, at det til en vis Grad har forbedret det Forslag, som Kommissionen var bleven enig om — men jeg vilde blot, som sagt, have ønsket, at det Mindretal, der var i Kommissionen, havde kunnet gennemføre sine Ideer i Stedet for at slutte Kompromis, der egentlig ikke helt tilfredsstiller Noget; for Hovedvanskeligheden vil jo komme frem, naar man nu holder paa dette Mindretals Ide, og slutter sig til den og siger, at Alle, der ere komne til Skade, og som ere ubemidlede, skulle have Erstatning, for saa vidt de ere i en Sygekasse, og saa spørger: Hvorledes skal saa den Erstatning udredes, thi da kommer der overordentlig store Vanskeligheder. Der har nu Regjeringen foreslaaet, at den skal udredes ved det, vi kalde Dækningsystemet, i Stedet for ved Dækningsystemet. Ogsaa i den Retning kan jeg ganske slutte mig til Regjeringens Forslag, men jeg vilde nok have ønsket, at det alligevel var formuleret noget anderledes. Disse Ulykkestilfælde og professionelle Sygdomme, som ikke have kunnet tages med — det gjælder jo navnlig de sidste — ere af en saadan Betydning for Arbejderne, at jeg synes det var naturligt, om man kunde komme dem til Hjælp paa en eller anden Maade. Det er nu foreslaaet, at Landboerne skulle gennem Hartkornet bidrage dertil. Det overveiende Antal af Næringsdrivende her til Lands er jo Landbrugere. Saa synes det mig, at det var en naturlig Ordning, at det fæste gennem Kommunerne. Se, naar Kommunerne yde dem Bidrag til at hjælpe de Landbru-